

ρος ἐγένετο ὄμμα ζηλοτύπου ἔραστοῦ ἢ αἰμοδόρου κληρονόμου.

Αὐθωρεὶ προσελήθη ὁ ἀστυνόμος καὶ προσήλθε παρακολουθούμενος ὑπὸ δύο χειρουργῶν ἐμπείρων ὡς αὐτὸς τῆς ἀρχαιολογίας. Τὸ ἔγκλημα ἐπεβεβαιώθη, ἐγένετο περὶ αὐτοῦ ἔκθεσις, καὶ τὸ σῶμα ἐξετέθη, ὅπως προσέλωσιν οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι νὰ τὸ ἀναγνωρίσωσιν.

Ἐνοεῖται ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν ἐνεφανίσθη.

Ἄλλ' ὁ περιηγητὴς, εἰς ὃν ἀνήκεν ἡ μομία, ἐξετάσας τὴν ἐπιούσαν τὰ πράγματα αὐτοῦ, εἶδεν ὅτι ἔλαβε τὸ περιεργότατον αὐτοῦ ἀντικείμενον. Ἐβράμει λοιπὸν πρὸς τὴν λέμβον ἅμα δ' ἐλθὼν συνελήφθη ἀμέσως ὑπὸ τοῦ ἀστυνόμου καὶ τριῶν ὀργάνων τοῦ νόμου καὶ ἤχθη ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ.

— Ἄ! σὺ εἶσαι ὁ κύριος τοῦ κιβωτίου, ἐν ᾧ ὑπῆρχε τὸ πτώμα τῆς γυναικός; ἀνέκραξεν ὁ ἀνακριτὴς. Καλὰ! μόνος σου ἔπεςες εἰς τὰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης.

— Δὲν μοὶ ἐξηγεῖτε, σὰς παρακαλῶ, τί σημαίνουν οἱ λόγοι σας οὔτοι.

— Σὺ ὀφείλεις, κύριε, νὰ μᾶς ἐξηγήσῃς τὰς περιστάσεις τῆς δολοφονίας, ἣν διέπραξες.

— Δολοφονίας!

— Ναί, κύριε.

— Τῆς δολοφονίας, ἣν ἐπραξά; ἀνέκραξεν ὁ σοφὸς ἐποτημένος.

— Ἡ τοῦλάχιστον τοῦ ἐγκλήματος, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξες συνεργός.

— Νομίζω ὅτι ὄνειρεύεσθε, κύριε ἀνακριτά.

— Ἄ! ὄνειρεύομαι! Ὁχι, κύριε, θέλετε μὲ εὑρεῖ ἱκανῶς ἐρηγοροῦντα πρὸς δυστυχίαν σας. Ὁ ὀφθαλμὸς τῆς δικαιοσύνης οὐδέποτε κοιμᾶται. Οἱ ἄγρυπνοι τῆς δικαιοσύνης λειτουργοὶ δὲν εὔρον τὸ πτώμα τοῦ ὄμματός σου ἐγκλεισμένον εἰς τὸ κιβώτιον; Ἴδου ἡ ἔκθεσις τῆς ἀνακαλύψεως, ἄρμυδιως ἐσπραχισμένη, ὑπογεγραμμένη καὶ ὑπὸ μαρτύρων ἐπιβεβαιωμένη.

— Αὐτὸ εἶνε; ὑπέλαβεν ὁ ἀρχαιολόγος μὴ δυνάμενος νὰ κρατήσῃ τοὺς γέλωτας.

— Κακοῦργε! ἀνεβόησεν ὁ ἀνακριτὴς, εἰς οὐδὲν θεωρεῖς τὸ ἀποτρόπαιον ἔγκλημα, τὸ ὁποῖον σὲ ἐπιβαρύνει. Ἴδέ με κατὰ πρόσωπον καὶ ἀποκρίθητι εἰς τὰς ἐρωτήσεις, τὰς ὁποίας θέλω σοὶ ἀπευθῆναι. Ὑπὸ τίνος ἐτέθη ἡ γυνὴ ἐκείνη εἰς τὸ κιβώτιον, ἐν ᾧ ἀνεκαλύφθη;

— Ὑπ' ἐμοῦ, κύριε.

— Κύριε γραμματεῦ, σημειώσατε, παρακαλῶ, τὴν ὁμολογίαν του. Τίς περιετύλιξεν αὐτὴν διὰ τῶν λινῶν περιδεμάτων ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν;

— Ἐγὼ, κύριε ἀνακριτά!

— Παρακαλῶ, κύριε γραμματεῦ, γράψατε ὅτι ὁμολόγησε τὸ ἔγκλημα.

— Ἡ ἔκφρασις εἶνε ὀλίγον ὑπερβολικὴ, κύριε.

— Ἡ πράξις εἶνε στυγερὰ. Ποίαις ἡλικίας ἦτο ἡ γυνή;

— Δεκαεννεατῆς σχεδόν.

— Ἐκ τίνος χώρας;

— Ἐξ Αἰγύπτου.

— Φαντασθῆτε νὰ μεταφέρῃ τὴν κόρην ἀπὸ τῆς ἀποστάσεως ἐκείνης διὰ νὰ τὴν δολοφονήσῃ! Πότε συνέβη ὁ θάνατος αὐτῆς;

— Πρὸ τριῶν χιλιάδων ἐξακοσίων ἐτῶν.

— Κατηγοροῦμενε! πῶν τομᾶς νὰ ἐμπαίξῃς οὕτω πως τὴν δικαιοσύνην!

— Δὲν ἀστεύομαι, κύριε, σὰς βεβαιῶ, ὅτι ἡ μακαρίτις ἔζη ἐπὶ τῆς βασιλείας ἐνὸς τῶν Φαραῶν.

— Ὅθ' σὲ θέσω εἰς τὰ δεσμὰ, κακοῦργε.

— Κύριε ἀνακριτά, εἶπεν ὁ κατηγορούμενος μετὰ σοβαρότητος, ἡ ἀστείότης ἔβρασε πλέον εἰς τὸ μὴ περαιτέρω, καὶ συγχωρήσατέ μοι νὰ σὰς εἶπω ὅτι εἴσθε ὁ ἀμαθέστατος ἐκ τῶν κατασχόντων ποτὲ δικαστικὴν ἔδραν. Ποῦ ἐξεπαιδεύθητε, κύριε, ἀφοῦ δὲν ἐνοήσατε ἔτι ὅτι ἐπὶ δύο ἡμέρας ἐνεργεῖτε ἀνακρίσεις ἐπὶ αἰγυπτιακῆς μομίας;

— Μομίας;

— Μάλιστα, κύριε. Καὶ ἂν διεξήγετε τὴν ἐξέτασιν ὡς ἔπρεπε, ἠθέλατε μάθει, ὅτι ἀπευλύνεσθε πρὸς τὸν κόμητα Δ*, μέλος τῆς Ἀκαδημίας καὶ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ συλλόγου.

— Κύριε κόμη, σὰς ζητῶ χιλιάκις συγγνώμην. Σὰς παρακαλῶ νὰ λησμονήσητε...

— Ὅθ' λησμονήσω τὰ πάντα. Δότε μοι τὴν μομίαν μου, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι προσπαθήσατε νὰ εὑρῆτε ἀνθρώπους ἐμπείρους, οἵτινες νὰ διακρίνωσι καλλίτερον τὸν χρόνον τοῦ θανάτου προσώπου τινός, καὶ νὰ ἀνατρέχωσιν εἰς πλησιεστέρας ἐποχὰς παρὰ εἰς διάστημα χρόνου τριῶν ἢ τεσσάρων χιλιάδων ἐτῶν.

Ὁ ἀστυνόμος, μεγάλως ἐκπλαγεὶς διὰ τὸ λάθος του, παρέδωκε τὴν μομίαν, καὶ οὐδέποτε ἤκουσε περὶ τοῦ τέλους, ὅπερ ἔλαβεν ἡ ὑπόθεσις.

Εἰς ἀναγνώστης.

ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Ἡὼς παρασκευάζεται καλῶς ὁ καφῆς.

Ὁ καφῆς πρέπει πρῶτον νὰ πλύνεται δι' ὑψάσματος βεβεγγμένου ἵνα ἀποβάλῃ ὅσον τὸ δυνατὸν πλεῖστον μέρος τῆς ἐπ' αὐτοῦ κόνεως.

Νὰ μὴ καθουρδίζεταί ἐντὸς σιδηροῦ σκεύους, ἀλλ' ἐντὸς πηλίνου ἀγγείου καὶ νὰ ἀναταράσσεται διὰ ξυλίνου κοχλιαρίου ἐπὶ συνήθους ἐστίας τοῦ μαγειρείου.

Νὰ κλείσται ἐντὸς ὑαλίνων δοχείων καὶ μόνον νὰ ἀλέθηται τὸ ἀναγκαιῶν ποσὸν κατὰ τὴν ὥραν τῆς παρασκευῆς. Κατ' αὐτὴν δὲ νὰ τίθεται μόνον ἡ ζάχαρις μετὰ τοῦ ὕδατος ἐπὶ τῆς πυρᾶς, καὶ ὅταν καλῶς βράσῃ, νὰ ρίπτεται ἐν αὐτῷ ὁ καφῆς, νὰ ταράσσεται τάχιστα, νὰ καταβιβάζεται καὶ νὰ καλύπτεται ἐπὶ 2-3 λεπτὰ τὸ δοχεῖον διὰ τοῦ πάματός του ἵνα μὴ ἐξατμισθῇ τὸ ἄρωμα αὐτοῦ.

Κυρία Δ*.